

Nummer 22 | 15. NOVEMBER 1937 | 86. Aargang

Sandheden uforandret af Tiden

af Apostel Joseph F. Merrill.

For omtrent to Aar siden spurgte en meget intelligent Dame i London mig om, hvad Mormonismens karakteristiske Lærdomme var. Jeg citerede nogle af Trosartiklerne. Hendes Svar var, at de fleste af disse ikke kunde være karakteristiske, for hun kendte Ikke-Mormoner, som troede paa mange om ikke alle af disse Artikler, skønt indrømmede hun, der kunde være Forskel i Enkelthederne. Jeg svarede, at vi sandelig havde nogle karakteristiske Træk ved vor Tro. Hvilke Træk, siger De? De udgør det væsentlige ved vort Budskab til Verden. Og hvor hurtigt der end vil finde Forandringer Sted i vor Generation eller i Fremtiden vil dog disse væsentlige karakteristiske Træk stadig forblive af fundamental Betydning i vor religiøse Tro. Tiden kan ikke forandre eller udslette dem. Hvad er nogle af disse?

Det første jeg vil nævne er vor Tro paa Joseph Smiths guddommelige Kaldelse til at organisere Kristi autoriserede Kirke i denne Husholdning. Vi tror fuldt og fast paa hans første store Syn, hvori han saa Faderen og Sønnen, hørte deres Stemmer og modtog et Budskab fra dem. I dette forunderlige Syn lærte han, at disse to himmelske Væsener er adskilte og selvstændige Personligheder, i hvis Lignelse Mennesket er skabt og bekræftede saaledes Bibelens Lære, at Gud skabte Mennesket i sin Lignelse.

Fra det Øjeblik var Josephs Forstaaelse af Faderen og Sønnen korrekt og bestemt, og han lærte Folk med overbevisende Kraft; paa denne Maade gengav han Verden

længe tabte værdifulde Sandheder. Deres Person er begrænset i Form til det Legeme, de besidder og er ikke flygtig som Essens eller uden Form, strækkende sig gennem Rummet. Det er levende, virkelige og herliggjorte Personer. De havde i Virkeligheden besvaret hans indtrængende og dog ligefremme Bøn. Han vidste, at de levede, for han havde set og hørt dem begge. Denne absolutte Kundskab om Guds Personlighed havde været tabt for Verden og med den en solid Grundvold, hvorpaa Troen kunde bygges.

Men yderligere betydningsfuld Kundskab blev senere givet Profeten. Engelen Moroni viste sig for ham. Hvem var Moroni? En haandgribelig, opstanden Person, der havde levet paa det amerikanske Fastland omtrent fjorten Hundrede Aar forinden. Moroni kunde være opstaaet, fordi Kristus i Forvejen var opstaaet, og havde brudt Dødens Baand og paa denne Maade havde vundet Sejr over Graven, ikke blot for sig selv, men for hele den menneskelige Familie. Virkeligheden af en legemlig Opstandelse er en Kendsgerning, som blev den unge Profet bekendt.

Denne Kundskab blev gjort dobbelt sikker, da den opstandne Johannes den Døber viste sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery den 15. Maj 1829 og ordinerede dem til det aaronske Præstedømme. Begge disse unge Mænd lærte saaledes, at haandgribelige, opstandne Væsener lever i Himmelen.

Til ham og Oliver Cowdery blev det hellige Præstedømme givet ved Haandspaalæggelse af dertil beskikkede Personer, sendt fra Guds Trone. Paa den Maade blev Myndigheden til at handle for og i Kristi Navn atter givet til Jorden, og Profeten blev bemyndiget til at organisere Kristi egen Kirke. Han gik energisk i Gang med at udføre dette Arbejde. Medens der havde været Lærere og Reformatorer før Profeten Josephs Dage, som utvivlsomt var mere eller mindre inspireret, idet de fik Glimt af evangeliske Sandheder, havde dog ingen af dem modtaget Præstedømmet. Medens deres Arbejde og Ofre saaledes var nødvendige til at oprette religiøs Tolerance, tilstrækkelig for Profetens Komme, kunde ingen af dem organisere Kristi Kirke af Mangel paa Myndighed. Præstedømmet er et karakteristisk Træk ved Kristi Kirke.

Et andet fremtrædende Særkende i vor Tro er Troen paa Mormons Bogs Guddommelighed. Jeg har mange Gange sagt, at denne Bog maaske er det bedste fysiske Bevis, vi kan give Verden om Profetens guddommelige Kald. For os er denne hellige Bog det mest bemærkelsesværdige Skrift paa Tryk i Dag. Den kom frem paa mirakuløs Maade gennem Guds Kraft. En saadan Paastand er ikke gjort for

nogen anden Bog paa det engelske Sprog. Og selv om Mormons Bog er blevet latterliggjort og forskellige Hypoteser fremsat for at forklare den, har ingen af disse kunnet staa for en nærmere Prøve og har derfor skjult sig i Glemselens Mørke. Bogen staar maaske i Dag mere uangribelig end nogensinde før. Ydermere har utallige Tusinder, som har læst Bogen paa den i 10. Kapitel af Moroni foreslaaede Maade, højtideligt bevidnet, at de ved, at Bogen er af guddommelig Oprindelse, Gud aabenbarede denne Sandhed for dem.

Denne hellige Bogs Sandhed er en anden Kendsgerning, som ikke ingaar paa noget Kompromis. Vi strides dog ikke med ærlige Tvivlere, som ikke tror paa Bogens Guddommelighed. Men vi er bedrøvet over deres Vantro, idet vi erkender, at Tro er en Guds Gave, nægtet enhver, der ikke opfylder de nødvendige Betingelser for at have Tro. Profeten Joseph fortæller os i 130. Kapitel i Pagtens Bog: »Der blev en Lov uigenkaldelig fastsat i Himmelen før denne Jords Grundvold blev lagt, ifølge hvilken alle Velsignelser er forjættede. Og naar vi erholde nogensomhelst Velsignelse af Gud, saa er det ved Lydighed til denne Lov, ifølge hvilken Velsignelsen blev forjættet.«

Et andet meget vigtigt og fremtrædende Træk ved Mormonismen er Læren om Frelsningsplanens Almengyldighed — om Jesu Kristi frelsende og forløsende Magt. Den Kendsgerning, at Læren om Frelse for de døde er en Del af Mormonismen er et kraftigt Bevis paa, at Joseph Smith blev kaldet af Gud og betroet den Opgave at gengive til Jorden Jesu Kristi Evangelium i dets Fylde. Blandt alle Theologer og Religionslærere i denne og forrige Generationer, hvor kan De finde uden for denne Kirke nogen, der forstod eller forstaar Betydningen af Apostlen Paulus' Spørgsmaal: »Hvorfor lade de sig da døbe for de døde, dersom de døde slet ikke opstaa?« Eller om Peters Udtalelse: »Af denne Grund blev Evangeliet ogsaa prædiket til dem, som er døde, at de kan blive dømt i Overensstemmelse med Mennesker i Kødet, men leve i Overensstemmelse med Gud i Aanden.«

I Vinteren 1935—36 blev der i London afholdt en Serie Foredrag om Religion i Radioen. De fleste af disse Foredrag blev senere udgivet i Bogform. Forlaget modtog en hel Del Breve, som kommenterede Foredragene. Mange af Brevene erklærede, at Kristendommen, som de lærde Doktorer fortalte, ikke kunde være sand, for den udmalede Gud som værende uretfærdig. For at blive frelst var Tro paa Kristus i dette Liv nødvendig, prædikede Foredragsholderne. Og dog havde Størstedelen af den menneskelige Familie, som nu var døde, aldrig hørt Navnet Jesus Kristus. Hvorfor,

spurgte Indsenderne, vilde alle disse Mennesker blive fordømt, skønt det ikke var deres Fejl? Kan der være en kærlig og retfærdig Gud, som vilde gøre noget saa uretfærdigt som dette? Nej! sagde Brevskriverne.

Men den herlige Lære om Frelse for de døde gør alting klart. Den aabenbarer Guds altomfattende Kærlighed til sine Børn og gør ham til en klog, retfærdig og naadig Fader. Men de kristne Prædikanter kendte intet til denne smukke Lære. Hvor lærte Joseph Smith den? Af sine guddommelige Lærere og gennem Guds Aabenbaringer. Der var ikke nogen anden Kilde, hvorfra han kunde have lært derom. Han vidste mere om denne vidunderlige Lærdom end hele Verden tilsammen. Var han en Guds Profet? Hvem kan ærligt og fordomsfrit studere Profetens Karakter og Lærdomme og benægte hans guddommelige Inspiration?

Gud er Fader til alle Menneskers Aander. Ikke en af dem vil blive nægtet det Privilegium at annamme deres Frelser, Jesus Kristus. Hver eneste Sjæl vil faa Lejlighed til at høre Evangeliet enten her eller i Aandeverdenen. Døden er kun en Adskillelse af Aanden og Legemet. Det sidstnævnte vender tilbage til Jorden og Aanden til Aandeverdenen for der at vente paa det Øjeblik, da den vil blive forenet med Legemet, for Opstandelsen vil blive universal og komme til alle, der er født her i Kødet — baade retfærdige og uretfærdige. Ikke een vil blive nægtet dette Privilegium. Hvilken smuk og vidunderlig Plan!

I Aandeverdenen er der stor Aktivitet. Denne Kirkes Ældster, som er gaaet did, er travlt optaget af at prædike til dem, som engang levede her i Kødet. Selv i den korte Periode, da Jesu Legeme laa i Graven var Mesteren travlt beskæftiget. »I Dag,« sagde han til Røveren paa Korset, »skal du være med mig i Paradiset« — et Sted i Aandeverdenen, men ikke Himmelen, som vi almindeligvis forstaar det. Apostlen Peter oplyste os paa dette Punkt, da han skrev til Kristi Omgangskreds, medens hans Legeme laa i Graven: »Han gik og prædikede til dem, der var i Forvaring, som engang havde været ulydige, da Guds Langmodighed ventede paa dem i Noas Dage.

Det er ikke sandsynligt, at saa mange flere af Guds Børn i Dag hører og annammer Evangeliet i Aandeverdenen, end der er her paa Jorden. Alle vore Templer er travlt beskæftiget med at udføre stedfortrædende Arbejde for de døde. Dette Arbejde vil fortsætte med stadig øget Intensitet. Flere og flere Templer vil blive bygget og arbejde under Højtryk. Den store Lære om Frelse for de døde er et af de mest fremtrædende og karakteristiske Træk ved Mormonismen og hjælper til at stemple Joseph Smith som den

største Profet, der nogensinde har levet paa Jorden med Undtagelse af Jesus Kristus selv. Vil Verden ikke sige, at der er meget overdrevent i denne Udtalelse? Sandsynligvis. For Verden vil — selv om den for Tiden er ligegyldig med Hensyn til en hvilkensomhelst religiøs Propaganda — vise forøget Interesse i Mormonismens Budskab. Dette er ikke sagt for at prale. Det er kun en Anvisning af, hvad der afgjort vil komme.

Hvor skal jeg være i Opstandelsen?

Af Ældste Carlos E. Andersen.

Jesus siger i Johs. Evang. 11. Kap. 25. Vers:

»Jeg er Opstandelsen og Livet, den som tror paa mig skal leve, om han end dør.«

Jesus Kristus beviste, at han var Opstandelsen, idet han sprængte Dødens Lænker, efter at hans Legeme havde været i Graven i 3 Dage.

Denne Handling (Opstandelsen) er det fundamentale, hvorpaa Kristendommen hviler.

Jesu Kristi Kirke af sidste Dages Hellige lærer, at alle Mennesker, undtagen disse, der har begaaet Synd imod den Helligaand vil opnaa en Opstandelse; denne er ubetiget, formedelst Jesu Kristi Sonoffer, men om Opstandelsen vil blive af de første eller de sidste, vil afhænge af vore Gerninger. Her bliver den (Opstandelsen) betinget. Læs Paulus' Brev til Rom. 2 : 6—11.

Hvilken Opstandelse vil jeg modtage? er et Spørgsmaal, der sikkert beskæftiger ethvert Medlem af Jesu Kristi Kirke.

Vor Kirke lærer, at i Guds Rige er der mange Boliger, og at enhver vil modtage den Bolig, de selv har opbygget.

Endvidere lærer Kirken os om 3 Grader af Herlighed: den celestiale lig Solens Glans, den terrestriale lig Maanens Glans, den telestiale lig Stjernens Glans.

Se Pagtens Bog 76. Kap.

Dette Kapitel giver enhver en god Forstaaelse af, hvad der fordres af os for at indgaa i disse Herligheder.

Guds Herlighed er Intelligens.

Gud er det mest intelligente Væsen i Universet, han skabte Himmelen og Jorden, og han skabte Mennesket i sit eget Billede, og han sagde til dem: Gører eder Jorden underdanig, og vorder fuldkomne som eders Fader i Himmelen er fuldkommen.

Her aabner Gud Døren for os til Fuldkommenhedens Rige, og vi har da kun at tro paa ham, og holde hans Bud og Befalinger, ja gøre alt, hvad vi kan for at blive fuldkomne.

Vi er alle Guds Børn, og han er vor Fader, og naar vor Faders Herlighed er Intelligens, saa maa ogsaa vor Herlighed være Intelligens.

Vor Herlighed er saa uendelig lille i Forhold til vor Faders, men om vi ønsker en stor Herlighed, maa vi arbejde for den, Døren staar aaben, og vi har vor Handlefrihed til at gøre, hvad der maatte behage os.

Vi har mange Eksempler paa, hvorledes Menneskenes Herligheder (Intelligens) varierer her paa Jorden, og paa samme Maade vil det være i det tilkommende Liv.

John A. Widtsoe skriver i »Fornuftsmæssig Teologi«, 35. Kap.: »Alle Mennesker vil blive frelste, men Graden af den Frelse, de erholder vil blive lige saa indbyrdes forskellig, som Menneskets Arbejde paa Jorden er forskellig. Ligesom der i det tilkommende Liv vil forekomme forskellige Grader, hvad Udvikling angaar, vil der ogsaa findes Herlighed efter Herlighed.«

Altsaa vi vil være der, hvor vor Intelligens siger vi skal være.

Hvor vil vort Opholdssted blive?

Melwin J. Ballard af de tolvs Raad siger i Three Degrees of Glory: »Denne Jord vil blive helliggjort, den vil blive celestial, kun celestial.«

For de øvrige Herligheder (terristrial, telestial) vil der blive Brug for større Planeter end denne Jord.«

Videre skriver Ældste Ballard: »Derfor siger jeg eder, mine Brødre og Søstre: Herren har tydeligt stadfæstet Spørgsmaalet af vor Status, som bestemmer vor Opstandelse fra de døde. Har vi fortjent et celestialt Legeme, maa vi ogsaa have en celestial Herlighed, mange af de Hellige vil vaagne op og se, at de har solgt deres Fødselsret for en Ret Linser. Om jeg skulde komme frem og finde mig i en terrestrial eller en telestial Verden, og se op til denne Jord, naar den skal erholde sin Plads som celestial, skinnende som en Sol, vil jeg føle mig ulykkelig, naar denne Jord ikke længere behøver Solen til at skinne om Dagen, eller Maanen om Natten, naar den skal blive en Sol, om jeg skulde blive saa ulykkelig at tabe min Chance til at modtage min Arv (celestial Herlighed) og blive nødt til at blive i en telestial Herlighed, vil jeg sikkert føle til fulde Poetens Beretning, naar han siger: »Af alle bedrøvelige Ord, som

en Tunge kan sige og en Pen kan skrive, de bedrøveligste af dem alle maa sikkert have været: Jeg har været der, jeg var født der, det var min Ret og Privilegium at være der, men jeg tabte min Ret igennem Blindhed, igennem Svagheder, jeg har tabt min Ret for stedse.

Jeg har Glæde her, jeg har Udvikling her, jeg vil vokse her.

Alligevel har jeg tabt evig Samkvem med min himmelske Fader.«

Matte vi forstaa Nødvendigheden af, at udarbejde os en fuld og evig Frelse i Guds celestiale Rige, er min ydmyge Bøn for os alle.

Redaktionelt.

Religionskritikerne.

Der findes mange Mennesker i Verden i Dag, som ikke blot kritiserer Religion, men ogsaa latterliggør den. Den efterfølgende Meningsudveksling angaaende hvem Kritikerne af Religion er, og hvor værdifuld deres Kritik egentlig er, er taget fra en Tale af Dr. John T. Wahlquist, der er Professor ved Utahs Universitet og Medlem af Søndagsskolernes Hovedbestyrelse.

De inkompetente Kritikere tages først under Behandling. De kritiserer Religion, endskønt de ikke har haft nogen virkelig religiøs Erfaring. Ingen vilde gøre farveblinde til Kunstkritikere. Og derfor behøver man ikke at tage Kritik af Religion alvorligt, naar denne Kritik kommer fra dem, som ikke har skænket Religion alvorlig Opmærksomhed eller prøvet at give sig ind under den.

Skuffede Kritikere er dem, der føler, at Kirken har svigtet dem i Nødens Stund eller de har maaske baseret deres Tro paa et Menneske, som saa har begaaet Fejl. Fejlen ved et saadant Ræsonnement kan bedst illustreres ved en Analogi. Utvivlsomt er der enkelte Bankmænd, der er Tyve. Skulde det betyde, at vi burde lukke Bankerne? Naturligvis er Kirken i nogle af dens daglige Forhold en menneskelig Institution, og »det er menneskeligt at fejle«. Selv om Kirken er guddommelig, maa den selv arbejde ved Mennesker, og man kan ikke forlange, at de til alle Tider skal handle over det menneskelige Niveau.

Der er dem, som frygter for, at Religion er Udtryk for

en abnorm Tankegang. De ønsker ikke at blive betragtet som værende forskellige fra andre Individer. Der kan ikke herske nogen Tvivl om, at visse religiøse Handlinger i forskellige Perioder af Historien har været paa Grænsen af det normale, og at nogle Medlemmer af religiøse Samfund er religiøse Fanatikere. Men skulde man fordømme vedkommende Samfund paa Grund af de enkelte Menneskers Opførsel og Handlemaade?

Lad dem, der anser Religion for at være Udtryk for Abnormitet, sammenligne og kontrastere deres Omgangskreds, som falder ind under de to Kategorier, de religiøse og de irreligiøse. Det Menneske, der forener sig med Kirken, finder Styrke deri. Han finder dér en konstant Mindelse om Guds Faderforhold og Menneskets Broderskab. Det er let at iagttage, at det irreligiøse Individ tenderer imod Egoisme. Saadanne Mennesker bliver — hvis de kommer i Forbindelse med Religion — blødere og mere sympatiske overfor andre og forsigtigere i deres Handlinger.

Nogle videnskabeligt indstillede gør den Iagttagelse, at der er en Konflikt mellem Videnskaben og Bibelen. Det maa indrømmes, at der er mange saadanne Uoverensstemmelser. Religion er ikke Videnskab. Vi burde ikke bekymre os med at harmonisere Videnskab og Religion. Præmissen af denne Udtalelse er den Kendsgerning, at Videnskab er menneskelig, og som Følge deraf er den underkastet Svingninger og Forandringer. Hvis man skal dømme Fremtiden efter Fortiden, vil Videnskaben af i Dag ikke være Videnskaben af i Morgen. Som en Følge deraf vil den Person, som søger at bringe Harmoni ind i Forholdet mellem Religion og Videnskab, hverken bidrage til Religion eller Videnskab. Videnskaben vil sandsynligvis forandre sig. Religion er mere end Videnskab. Den er et Overblik over hele Universet og Livet.

Saa er der dem, som paatager sig at danne Filosofier og Religion af deres Videnskab. De siger, at al Erfaring, der kan fremstilles og beskrives i fysiske Vendinger, falder indenfor Videnskabens Domæne, og at eftersom ingen religiøs Erfaring kan udtrykkes i fysiske Vendinger, er Religion en Illusion. Man behøver blot at blive mindet om, at Matematik, der er Nøglen til al Videnskab og Grundlaget for alle videnskabelige Paastande, optager ikke selv noget Rum, og den er ikke timelig.

Tænkerne er en anden Gruppe af Kritikere, som ikke ønsker at blive hængende ved den døde Fortid, en Gruppe, som føler, at Kirken er en Reminiscens fra en Tid, som er død og begravet. Nogle Kirker har sandsynligvis skaffet sig

af med gode Mænd, fordi disse forlangte Ret til at tænke. Historisk set har nogle Kirker været intolerante. Historiens Blade beretter om mange saadanne Tilfælde.

Der er endelig dem, som ikke er sig den Kendsgerning bevidst, at de er tænkende Væsener, og som Følge deraf vedrører deres Pligter og Ansvar dem slet ikke. Disse Mennesker haaber, at der er ikke noget virkeligt bag Religion, fordi det i saa Fald kunde stille sig i Vejen for deres Fornøjelse.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er grundlagt paa et Løfte om fortsat Aabenbaring, og Medlemmerne af denne Kirke har et aabent Blik for Menneskets Bidrag til Kulturens og Civilisationens Fremme, det være sig Kunst, Litteratur eller anden Videnskab. »Vi tragter efter alt, hvad der er dydigt, elskværdigt og godt“.

Richard R. Lyman.

Hvorfor finder vi Fejl?

Hvad er Grunden til, at Folk, der selv har store Fejl, er saa hurtige til at finde Fejl hos andre, som i hvert Fald er lige saa gode, som de selv er? Hvor ofte hører vi ikke Mennesker kritisere deres Medmennesker for Skrøbeligheder og Fejl, medens de selv maaske har flere Svagheder end de Mennesker, deres Kritik gaar ud over. Hvor kan det være, at saa mange Mennesker finder Fornøjelse i at tale om deres Næstes Fejl? Er det for at bortvende Opmærksomheden fra dem selv? Er det i den Hensigt at hæve sig selv i deres Agtelse, med hvem de taler, ved at fremhæve Forskellen mellem andres Fejl og deres egne Dyder?

Vi har hørt Mennesker tale i meget kraftige Vendinger om andres Fejl og Synder, medens de selv synes at have glemt, at de er meget ufuldkomne. Det er meget almindeligt i Verden, siges der, at Kvinder, som ikke selv har ført et pletfrit Liv, er de mest ubarmhjertige i deres Dom over saadanne af deres eget Køn, som falder i Overtrædelse. Vi har lagt Mærke til, at Mænd og Kvinder, der har de færreste Fejl, i Almindelighed er de barmhjertigste overfor andres Fejl og Svagheder, medens de strenge og mest ubarmhjertige er saadanne, som burde være de sidste til at dømme.

Vor Herre og Frelser var det mest fuldkomne Væsen, der har vandret paa Jorden. Han var uden Skyld, fri for alle menneskelige Svagheder og Synder. Alligevel var han fuld af Kærlighed og Godhed mod Synderen og dem, der var svage og skrøbelige.

Burde dette ikke være os et Eksempel til Efterfølgelse? Dersom det var Opgaven hos de fuldkomne at finde Fejl mod andre ufuldkomne, en syndefri at være streng mod Synderen, da burde Frelseren i Sandhed have været den strengeste mod de svage og vildfarne. Men hos ham fandt de fattige og sørgende, de undertrykte og de sorgbetyngede Sympati, Hjælp og Opmuntring, ikke til at fortsætte i Synd, men til at forsage den. Han irettesatte og brugte meget skarpe Udtryk imod Hyklerne, imod dem, som udgav sig for at være mere hellige og bedre end deres Medmennesker. Det var den Slags Mennesker, imod hvilke hans strengeste Ord blev udtalt. Vi kan alle følge i hans Fodspor og med Fordel tage hans Liv som et Eksempel.

Et Vidnesbyrd.

Lad det være kendt for alle Mennesker, at Herren i sin uendelige Naade endnu en Gang har aabnet Himlene og aabenbaret sig for Mennesket. Den sidste Husholdning er blevet paabegyndt. Kristi Stemme er atter blevet hørt. Engle er kommet ned fra Himmelen til Jorden. En hellig Beretning om et gammelt Folk paa et stort Fastland er blevet fremdraget af Jorden, og forenet med Bibelen bærer den Vidnesbyrd om, at Gud er den samme i Gaar, i Dag og for evigt, og at Menneskeheden ved Tro kan lære mere om ham og staa i Forbindelse med ham. Profeter, Apostle og andre inspirerede Mænd forklarer og lærer Guds Vilje. Jesu Kristi Evangelium prædikes i hele Verden som et Vidnesbyrd for alle Nationer. Daab bliver forrettet ved guddommelig Myndighed til Syndernes Forladelse, den Helligaand gives som i fordums Tid ved Haandspaalæggelse af Mænd med det hellige Præstedømme, Enighed i Troen er ved at opnaas, de syge helbredes, Profetier fremsiges, Tungemaalsgaven virker iblandt os og gennem Syn og Drømme og den Helligaands Vidnesbyrd bevidner Gud overfor dem, der modtager hans Ord, at han har paabegyndt det sidste store Dages Værk, som er omtalt af hans hellige Profeter.

Den Mand, der blev udvalgt af Gud til at paabegynde

denne sidste Husholdning, var Joseph Smith, der blev myrdet i Carthage Fængsel for Guds Ord og Jesu Vidnesbyrd. Der har ikke været nogen Profet paa Jorden, undtagen Guds Søn selv, som har udført et større Arbejde, bragt mere Sandhed frem eller modtaget større Aabenbaringer fra det høje end han. Da han fuldbyrdede sin store Mission, som Herren krævede af ham, beseglede han sit Vidnesbyrd med sit Blod og staar sammen med Martyrerne, der vil blive kronet i Guds og Lammets Nærhed som Konger og Præster for evigt. Sandheden af dette Vidnesbyrd er blevet beseglet i Tusinder af Menneskers Hjerter, som fryder sig over den absolutte Kundskab, at deres Vidnesbyrd er antaget af Gud.

Jeg bærer mit Vidnesbyrd, at jeg ved, at dette Værk er Guds Værk. Jeg ved, at han lever, at han er vor Fader, vore Aanders Fader; jeg bærer Vidnesbyrd om, at Jesus af Nazareth var Kristus og er Kristus, den levende Guds Søn i Legeme og Aand, at han er vor Forløser, og at vi — ved at vandre i Lydighed til hans Bud og Love — vil for evigt faa mere Lys og Kundskab, Magt og Kraft. Jeg bærer Vidnedsbyrd, at vi i Dag ledes af levende Orakler. Den Mand, der staar i Spidsen for denne Kirke har al den Myndighed og Magt, aabenbaret fra Gud, gennem Mænd, der levede paa Jorden i fordums Dage og som gengav deres Nøgler til Joseph Smith. Hver Nøgle og Magt, der er gengivet derigennem have i Kirken og er overdraget den Mand, som leder og styrer Kirken. Jeg bevidner hans Retskaffenhed, hans Ære, hans Sandhedskærlighed og hans Hengivenhed for det, som er godt. Guds Værk vil sejre, det onde vil blive overvundet, Mørket skal spredes og den Almægtiges Herredømme vil blive oprettet overalt paa den ganske Jerd.

Dette vidunderlige Arbejde for Menneskehedens Frelse skrider fremad under Herrens Vejledning og Aabenbaring, og lige meget, hvor stor Modstanden vil være, vil den vinde glorværdig Sejr. Det onde vil blive overvundet, Mørket spredt, Satan bundet og alt vil synge Lovsange til Herrens Pris.

Charles W. Penrose.

Vær priset, Gud!

Niels F. Green. *Melodi: »America«.*

Vi priser dig, vor Gud,
For Ord ved Sendebud,
Som Sandheds Tolk!
Frigjort fra Mørkets Baand —

Din Søn tog os ved Haand —
Vejledte ved din Hand
Bli'r Zions Folk!

Velsign, o Gud, enhver,
Som har dit Rige kær,
Som Løgnen skyr!
Som Sandhed sætter frem,
Som Ven til alle Hjem —
Guds Pris hvert Folk istem,
Som til ham tyer!

Til Jorden Bud blev bragt,
I Skriften forudsagt,
Et Frelsens Bud!
Vi tror paa Jesu Ord,
Paa Sandheds Sejr vi tror
Ud over hele Jord —
Vær priset, Gud!

Det skandinaviske Møde i Assembly Hall

Søndag den 3. Oktober 1937, Efterm. Kl. 4[30]

Det skandinaviske Fællesmøde i Assembly Hall i Forbindelse med Kirkens Efteraarskonference forløb tilfredsstillende og til Glæde og Opmuntring for alle de tilstedeværende, over 700 Personer. Det skandinaviske Præsidentskabs Medlemmer, Theodore C. Bjørnn, Søren J. Jacobsen og Oscar V. Johanson, var nærværende ved Mødet, der blev ledet af PræsidentBjørnn. Mødet aabnedes med Sangen: »Priser Profeten« og med Indledningsbøn af Ældste Søren Jespersen.

Broder Norman Gulbrandsen sang to Soloer, akk. paa Piano af Miss Lois Evans.

Præsident Bjørnn bød Forsamlingen velkommen. Ældste Richard Jackson gav Beretning om sin Missionsvirksomhed

i Danmark, hvis Befolkning han havde fattet Kærlighed til. Han nævnte særskilt den gode Indøvelse i Sang, de danske Sangkor havde, og den praktiske Fremgangsmaade, som Missionærerne bestræbte sig for at følge for at bringe Evangeliets frelsende Budskab til Befolkningen. Han nævnte den trosstyrkende Indflydelse hos Kirkens Medlemmer og den trosvirkende Indflydelse hos alle, som den europæiske Missionspræsident, Richard Lymans, Besøg i Danmark, og nu sidst Præsident Grants aflagte Besøg havde haft, og de havde været modtagne af den hele Befolkning paa det mest høflige og hjertelige, og deres aflagte evangeliske Vidnesbyrd været lyttet til med Opmærksomhed.

Mrs. Helen Westlund Stoker sang to Soloer med Piano-Akkompagnement af Vera Merkley.

Ældste Frank Amundsen, hjemkommen Missionær fra Norge, som han betegnede som et vakkert Land, havde faaet de Hellige i Norge kær gennem sin Missionstid. Han havde rejst gennem hele Norge op til Nordkap og set »Midnatssolen«. Han havde stedse søgt at bringe til Individerne, der var ukendte med det evangeliske Budskab, vi havde at bringe, en klar Forstaaelse af samme.

Ældste Reed Clinger, der havde virket som Missionær i Sverige, omtalte de Fremskridt, der havde været gjort i dette Land paa det evangeliske Omraade. Det svenske Folk kunde i det hele og store betegnes som et gudfrygtigt og fredsstemt Folk, og der var ret lyse Udsigter for den evangeliske Virksomheds Fremgang blandt det svenske Folk, der var et stedse fremadstræbende Folk. Men den saa vel oplyste Befolkning maatte overbevises ad Logikens Vej. Han nedbad Guds Velsignelse over alle.

Mrs. Jennie Hoel og Michael Frøjsland sang to Duetter.

Det fremgik af de hjemvendte Missionærers Beretninger, at Ungdomsforeningerne og Kirkens Sangkor i de tre skandinaviske Lande havde gjort større Fremskridt i de senere Aar, og disse Foreningers Virksomhed var meget paaskønnet.

Ældste Andrew Jensen, kirkelig Historieskriver, omtalte Vigtigheden af, at Missionærerne, som virkede i Skandinavien, kunde tale Folkets Sprog, af hvilken Grund, i Forbindelse med Erfaringer haft, mange forhenværende Missionærer, som havde maattet lære et fremmed Sprog paa deres første Mission, kunde udføre en anden Mission til samme Land saa meget bedre. Han anbefalede, at danske, norske og svenske ledende Brødre, og Søstre tillige, sluttede sig sammen om Udgivelsen af et skandinavisk Fællesblad, ugentlig udgivet, i Lighed med »Bikuben« og »Utah Posten«, som tidligere blev udgivet af Kirken. Han tilbød at

give som Præmie til hver Abonnent sin Bog: »Den skandinaviske Missions Historie« (skrevet paa Dansk). Bogen giver interessante og vigtige Oplysninger om Kirkens evangeliske Virksomhed i de skandinaviske Lande fra Evangeliets første Forkyndelse i Skandinavien indtil Aar 1884, et Tidsrum af 34 meget mærkbare Aar.

Præsident Bjørnn takkede alle, som havde deltaget i Programmets Udførelse, og hele Forsamlingen for deres Nærværelse. Der var over 700 Personer til Stede ved Mødet, der sluttedes med Sangen: »Hav Tak for Profeten«, og med Bøn af Ældste Algot Janson.

Af velkendte forhenværende Missionærer, der var tilstede ved Mødet, kan nævnes, foruden de allerede nævnte, C. A. Carlquist, Hugo D. E. Peterson, Holger M. Larsen, Hans Mikkelsen, Ingval C. Thoresen, Joseph L. Petersen, Milton Knudsen og Hustru, Hyrum Straaberg. Fremdeles Reidar Waring.

Referat ved *Niels F. Green.*

Efteraarskonferencen i København.

Københavns Distrikts Efteraarskonference tog sin Begyndelse Fredag den 22. Oktober med Afholdelsen af en Koncert, som blev en udmærket Forløber til selve Konferencen.

Lørdag Aften var Missionærernes Aften, idet de udfyldte Programmet. Konferencen fortsattes med et Præstedømsmøde Søndag Morgen Kl. 9 under Ledelse af Ældste Richard Gregersen. Forskellige Brødre havde Emner, som blev behandlet udmærket. Til Slut fremkom Missionspræsident Mark B. Garff med Instruktioner. — Kl. 10 afholdtes offentligt Møde, hvor et udmærket Program blev udført. Kl. 14 afholdtes Vidnedsbyrdmøde. I dette Møde blev Kirkens Generalautoriteter, Missionens og Distriktets Autoriteter foreslaaet til Opretholdelse i de Helliges Tro og Bønner. — Ældste Amos Jackson blev i dette Møde indsat som Præsident for Københavns Distrikt.

Kl. 19 afholdtes det store offentlige Møde, hvor følgende talte: Ældsterne Carlos E. Andersen, Amos Jackson, Gordon P. Andersen, Jens P. Hansen, Ver Don Carpenter. Desuden talte Søster Gertrude R. Garff og Missionspræsident Mark B. Garff inspirerende til Forsamlingen.

Konferencen sluttedes med Afholdelse af en Bazar, hvortil der indkom et pænt Pengebeløb til Den kvindelige Hjælpeforening.

Kirkelige Nyheder fra hele Verden.

FREMGANG OG VÆKST i Kirken har været mærkbar paa mange forskellige Omraader i det forløbne Aar. Et af de mest fremtrædende Træk har været den store Medlemsfremgang og Aktivitet i Missionerne overalt i Verden. Missionspræsidenter, der overværede Generalkonferencen i forrige Maaned, fremkom med opmuntrende Udtalelser om Fremgangen i deres respektive Missioner.

CZECHOSLOVAKISKE Medlemmer af Kirken vil snart være i Stand til at læse Trosartiklerne« af James E. Talmage paa deres eget Sprog. Bogen er fornylig blevet oversat fra Engelsk til Czechisk og er nu under Trykning. Andre af Kirkens Bøger, som er blevet oversat og udgivet paa det czechiske Sprog, er: Mormons Bog, Et Aarhundredes Mormonisme og Hvad er Mormonismen? Desuden er der blevet udgivet Masser af Traktater og Skrifter.

DEN KANADISKE MISSION vil snart faa sin første ejede Kirke. Den vil blive bygget i Toronto, hvor Missionens Hovedkvarter er beliggende.

NORDSTATERNES Mission har 175 Lokalmissionærer foruden de omrejsende Missionærer. En Missionærkvartet har sunget flere Gange i Radioen, for Klubber og andre Organisationer.

AF DE 26 MÆND, der udgør Kirkens Generalautoriteter, var de 25 til Stede ved den nys afholdte Konference i Salt Lake City. Den eneste fraværende var Præsident Richard R. Lyman af de tolvs Raad, som præsiderer over Den europæiske Mission.

OKTOBER og April er altid Maaneder af mere end sædvanlig Interesse for Sidste Dages Hellige. For det er i den første Uge af disse to Maaneder, at de aarlige og halvaarlige Konferencer holdes i det verdensberømte Salt Lake Tabernakel. Fra nær og fjern kommer Medlemmer for at overvære Møderne og faa Raad, Formaninger og Inspiration fra Kirkens Ledere. Hver eneste af de 118 Stave i De forenede Stater, Kanada, Mexico og Hawaii er repræsenteret ved disse Konferencer. Desuden er der gerne Medlemmer fra andre Lande nærværende.

Fra Missionsmarken.

ODENSE: Den 10. Oktober 1937 blev Tage Andersen indlemmet i Kirken ved Daab af Clark W. Nielsen og Edith Andersen ved samme Missionær. — Vi byder disse Søskende hjertelig velkommen i Kirken.

RANDERS: Den 9. September blev Chr. Frederik Michael Johansen døbt af Enevold Nielsen. Vi byder Broder Johansen hjertelig velkommen i Kirken.

ESBJERG: Tirsdag den 21. September afholdt Ungdomsforeningerne i Esbjerg et Afslutningsprogram for de sidste tre Maaneders Kursus i Foredrag og Skuespil.
Der blev udført et udmærket Program, bestaaende af Taler, Sang, Musik, Skuespil o. s. v. Altsammen fik en udmærket Fremførelse af de forskellige Brødre og Søstre.
Til Stede var 63 hvoraf en meget stor Del var Venner.

ODENSE: Fredag den 24. September blev der afholdt en vellykket Primary-Fest i Odense. Forskellige af Klassens Elever udfyldte en Del af Programmet. Der solgtes Forfriskninger, og Salen var smukt pyntet. Der var 47 til Stede.
Den 1. August 1937 blev en Datter af Herman og Edy Hansen velsignet af Ældste Orson B. West og blev givet Navnet Ena West Hansen.

RANDERS: *Sølvbryllup* — Tirsdag den 26. Oktober 1937 var en stor Dag i Randers Grens Historie. To af Grenens mest afholdte Medlemmer, Broder Paulus Christensen og Hustru Ragna fejrede deres Sølvbryllup under usædvanlig stor Tilslutning fra Søskendes og Venners Side. — Broder Christensen, der er første Raadgiver i Grenens Forstanderskab og Søster Christensen, der er Præsidentinde for Den kvindelige Hjælpeforening, kunde ikke tænke sig at fejre deres Højtidsdag uden at have deres Søskende i Kirken med sig. Deres gæstfrie Hus stod aaben fra Morgenen, og en stor Skare Gratulanter strømmede til i Formiddagens Løb. Om Aftenen samledes alle Grenens Medlemmer samt en Del Venner i en af Byens pæne Restaurationer, hvor et smukt Chokoladebord var dækket. — Stemningen var straalende fra først til sidst, og Dagen blev en af dem, som sent vil glemmes.

KBENHAVN: Den 26. Oktober 1937 blev Børge Armand Christian Radtleff døbt af Ældste Geo. Forrest Thomsen.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Mark B. Garff,*
Priorvej 12, København F.
Medredaktør: *Orson B. West,*
Priorvej 12, København F.

Olaf Mortensens Bogtrykkeri Blaagaardsg. 36 D